

роўя насельніцтва. Цесна звязана з эпідэміялогіяй, мікрабіялогіяй, гігіенай, паталогіяй, з фіз. і эканам. геаграфіяй і ландшафтнаўствам. Выкарыстоўвае метады медыка-геагр. апісання, палівога і стацыянарнага абследавання, картаграфічнага аналізу і інш.

Першыя медыка-геагр. працы на Беларусі прысвечаны **Крычаўскаму графству** (А. Меер, 1786), **Брэст-Літоўску** (Н. Я. Чарнабаеў, 1835), **Чавусам** (В. Ю. Кавалеўскі, 1844) і інш. У 2-й пал. 19—пач. 20 ст. апублікаваны працы бел. урачоў па даследаванню медыка-тапаграфічнага стану Бабруйска, Барысава, Мінска, Магілёва, Мазыра, Навагрудка, Пінска, Рэчыцы, Слуцка, Старабыхаўскага і Рэчыцкага пав. (Л. В. Галынц, В. В. Кошалеў, А. А. Бекарэвіч, П. А. Грацыянаў і інш.).

У 1920—30-я г. вывучалася геогр. пашырэнне на Беларусі малярыі, шаленства, склеромы, трахомы (Б. Я. Эльберт, С. М. Бурак, С. Д. Камінскі). У працах 1946—70 паказана нозагеаграфія тулярэміі, лептаспірозаў, кляшчовага энцэфаліту, сібірскай язвы, бруцэлёзу, трыхінелёзу і інш. гелмінтозаў, склеромы, злаякасных пухлін (Эльберт, В. І. Вацякоў, Дз. П. Бяляцкі, С. І. Бялоў, М. П. Кніга, А. П. Красільнікаў, Б. Б. Рубінштэйн, М. М. Аляксандраў), вывучаны біяхім. правінцыі БССР, даследавана забяснечанасць пэўных мясцовасцей мікраэлементамі і сувязь нясцічы або іх лішку з пашырэннем некат. хвароб (В. Р. Астапенка, П. В. Астапеня, А. А. Грэйман, В. А. Лявонаў). Распрацоўваліся медыка-геагр. аспекты арганізацыі мед. дапамогі ў Сав. Арміі і партыз. злучэннях, брыгадах, якія дзейнічалі на Беларусі ў 1941—44. З 1965 публікуюцца працы па Г. м. Беларусі (Бялоў, М. С. Ратабыльскі), медыка-геагр. характарыстыцы Віцебскай, Мінскай, Магілёўскай абласцей, асобных р-наў і прыродных зон (Бел. Паазер'е), у якіх паказаны ўплыў прыродных і эканам. умоў на здароўе насельніцтва і арганізацыю мед. абслугоўвання. Распрацаваны матэрыялы аб прымеркаванасці некаторых хвароб да прыродных комплексаў Беларусі (Бяляцкі, А. М. Мяжэнны, М. В. Мякіннікава, У. М. Карзенка, Бялоў і інш.). Пры вывучэнні Г. м. вынікі даследаванняў афармляюцца як медыка-геагр. спраўкі, апісанні, карты, атласы. Выконваецца раянаванне тэр. і распрацоўка медыка-геагр. прагнозаў.

Літ.: Белов С. И., Ратобильский Н. С. Медицинская география Белоруссии.— Мн., 1977. С. 1. Бялоў.

ГЕАГРАФІЯ МЕДЫЦЫНСКАЯ, галіна мед. навукі, якая вывучае заканамернасці пашырэння хвароб чалавека ў розных геогр. зонах зямнога шара, даследуе ўплыў комплексу прыродных і сац.-эканам. фактараў пэўнай тэр. на стан зда-